

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. D.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. KUOK 115155/2019, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 25. 6. 2019, č. j. SMOL/168860/2019/OARMV/PZP/Slá, protože ho podala neoprávněná osoba.
2. Tato osoba byl P. K., který v řízení u magistrátu k odporu proti příkazu doložil plnou moc žalobce pro P. a ch. s. r. o., jednatelem které byl spolek O. ř, o. s., a jeho jednatelem byl P. K.
3. Blanketní odvolání proti rozhodnutí magistrátu o přestupku z 25. 6. 2019 podal P. K., nikoli zmocněná P. a ch., s. r. o. (dále jen „zmocněnkyně“). Magistrát však oba vyzval (zmocněnkyni i P. K.) k doplnění důvodů odvolání. Ty žalobce nedoplnil.

4. Žalovaný 4. 11. 2019 k žádosti žalobce sdělil zmocněnkyni přehled určených oprávněných úředních osob.
5. Žalovaný téhož dne vydal napadené rozhodnutí a svůj závěr o nepřípustnosti odvolání dovodil z toho, že P. K. nebyl zmocněn k jednání za žalobce a žalovaný nevyzval žalobce ani P. K. k doplnění plné moci, protože záměrem P. K. a zmocněnkyně bylo zneprůhlednit průběh řízení, což činí P. K. a zmocněnkyně opakovaně. To je žalovanému známo například z řízení sp. zn. KÚOK/58696/2019/ODSH-SD/9011, KÚOK/68219/2019/ODSH-SD/9011 nebo KÚOK/72847/2019/ODSH-SD/9011. Proto musí být zmocněnkyni i P. K. známo, kdo je oprávněn za žalobce jednat a jak mají toto zmocnění prokazovat. Jinak jejich jednání vykazuje znaky zneužití práva, jak konstatoval ve svém rozsudku z 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, v obdobném případě Nejvyšší správní soud.
6. **Žalobce v žalobě** namítal, že nešlo o zneužití práva, ale o omyl, kterého se může dopustit i profesionál či specialista v oboru. Pochybením správních orgánů bylo, že nevyzvaly žalobce nebo P. K. k doplnění plné moci, když se domnívaly, že P. K. nebyl oprávněn odvolání podat. Podle žalobce P. K. byl oprávněn ho podat. Jistě by byla vhodnější formulace, že ho podává P. K. jako jednatel spolku O. ř., o. s., který je jednatelem zmocněnkyně. P. K. tuto formulaci uvedl již v odporu proti příkazu, z toho měly správní orgány vycházet. Toto přesvědčení žalobce upevnil postup magistrátu, který P. K. písemnosti do jeho datové schránky opakovaně doručoval.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí o odvolání.
8. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. **Soud ze správního spisu** ověřil, že k odporu proti příkazu žalobce doložil plnou moc pro P. a ch. s. r. o. Jejím jednatelem byl spolek O. ř., o. s., a jeho jednatelem byl P. K., a to podle rozhodnutí jediného společníka spolku o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového. K tomu žalobce doložil smlouvu o převodu obchodního podílu v P. a ch., s. r. o. na spolek O. ři., o. s. (dále jen „spolek“).
10. K ústnímu jednání se žalobce, P. K. ani zmocněnkyně, kterým magistrát předvolání doručil (namísto zmocněnkyni doručil magistrát spolku), bez omluvy nedostavili.
11. Magistrát doručil rozhodnutí o přestupku žalobci, zmocněnkyni, spolku, P. K. a adresátu „M. P.“.
12. Odvolání proti rozhodnutí o přestupku podal P. K., s datem narození a adresou fyzické osoby, z adresy fyzické osoby a platným elektronickým podpisem této fyzické osoby. Totéž odvolání magistrátu došlo z adresy S.D.cz, s. r. o.
13. Výzvu k doplnění důvodů odvolání magistrát zaslal P. K. a zmocněnkyni. Odvolání nebylo doplněno.
14. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
15. Obdobnými případy se zabýval Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích z 11. 2. 2021, č. j. 9 As 265/2020-43 a z 18. 5. 2020, č. j. 4 as 38/2020-43, kde odkázal na rozsudek

rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, podle kterého „podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“

16. Podle § 30 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.
17. Podle § 161 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, kdo právnickou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.
18. Osoba, která za účastníka řízení jedná, je povinna doložit doklady o tom, že je oprávněna za účastníka řízení jednat. V případě podání odvolání v posuzované věci stíhala tato povinnost P. K., který se označil jako osoba podávající odvolání, ale své oprávnění jednat za žalobce nedoložil. Soud souhlasí se žalovaným, že P. K. si musel být této povinnosti vědom a pokud své oprávnění jednat za žalobce nedoložil a podával písemnosti správním orgánům z různých adres, šlo - s ohledem na historii zastupování jeho osobou a dalšími spojenými osobami - o účelové, obstrukční jednání.
19. Žalovaný proto nebyl povinen ve smyslu citovaného rozsudku rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018-39, vyzývat podatele k odstranění vad jeho podání, neboť P. K., který odpor podal, je osobou opakovaně využívající obstrukční taktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o provozu na pozemních komunikacích a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za stěžovatele. Tato skutečnost je správním soudům známá z úřední činnosti (srov. např. z poslední doby rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020-43, ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 As 384/2019-37, ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019-57, nebo ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018-33, příp. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021, č. j. 15 A 25/2020-29).
20. Závěrem soud shrnuje, že žalovaný zamítl odvolání v souladu se zákonem jako nepřípustné, tj. podané neoprávněnou osobou, protože ho podal P. K. jako fyzická osoba, kterou žalobce k jednání nezmocnil. S ohledem na velmi často opakované zneužívání procesního práva žalovaný nebyl povinen zmocněnce vyzývat k doplnění plné moci.
21. Správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
22. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 12. března 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně